

1 e tref. Apg 8:26-39
Västerslättskyrkan 20080525

Dagens episteltext visar tydligt hur Filippos var ledd av Gud och hur han i lydnad var lyhörd för Guds röst.

En ängel från Herren sade till Filippos: "Gå nu vid middagstiden ut på vägen som leder från Jerusalem ner till Gaza. Den ligger öde." Han gick genast.

I gamla testamentet berättas hur Jona fick en uppmaning att gå till Ninive och predika att folket skulle vända om till Gud. När han hörde rösten från Gud så begav han sig åt det motsatta hållet, för han ville inte.

Filippos däremot lydde Herrens befallning utan att ifrågasätta eller undra varför. Han var inte hellre rädd att gå ut när det var som varmast på dagen. Han gick genast. Texten berättar vidare om vad han får se på vägen.

Då kom där en etiopier som var mäktig hoveunuck hos kandake, den etiopiska drottningen, och hade ansvaret för hela hennes skattkammare. Han hade farit till Jerusalem för att tillbe Gud och var nu på väg hem och satt i sin vagn och läste profeten Jesaja.

Han mötte en man som inte tillhörde det utvalda folket. Visserligen hade han en fin tjänst hos den etiopiska drottningen. Men som eunuck var han kastrerad.

Det innebar att han stod utanför möjligheten att upptas i Herrens församling enl 5 Mos 23:1

Ingen som har fått testiklarna krossade eller lemnen avskuren får upptas i Herrens församling. Men trots att mycket talade emot honom så sökte han sig ändå till Gud, han ville fara till Jerusalem för att tillbe den levande guden, han hade haft råd att skaffa sig en bokrulle med texten från profeten Jesaja som han läste. Kanske var det just Jesajarullen som hade gett honom ett hopp, för det står i Jesaja 56 *Främlingen som sluter sig till Herren skall inte säga: "Herren håller mig skild från sitt folk", och den snöpte skall inte säga: "Jag är ett förtorkat träd."* Ty så säger Herren: *Snöpta som iakttar mina sabbater, som gärna gör min vilja och håller fast vid mitt förbund, de skall i mitt hus, inom mina murar, få ett namn, ett äreminne som är bättre än söner och döttrar. Ett evigt, oförgängligt namn skall jag ge dem.*

Löftesorden om vad Herren skulle göra gav honom ett hopp om att även han kanske skulle få del i den fulla gemenskapen med Herren.

Så får Filippos höra anden säga till sig: *"Gå fram till vagnen och håll dig intill den."* Filippos skyndade fram, och när han hörde mannen läsa profeten Jesaja frågade han: *"Förstår du vad du läser?"* - *"Hur skulle jag kunna det utan att någon vägleder mig?"* svarade mannen. Och han bad Filippos stiga upp och sätta sig bredvid honom.

Ledd av anden får Filippos uppmaningen att gå fram till vagnen där den etiopiske satt och så hör han hur han

läser från Jesaja 53 och frågar honom om han förstår vad han läser.

Bibelns samlade vittnesbörd om hur vi ska kunna förstå Herrens ord är att Gud genom sin Ande låter ordet bli förkunnat: *Så bygger tron på förkunnelsen och förkunnelsen på Kristi ord.* Rom 10:17

Därmed blir Filippos inbjuden att sitta med honom i vagnen och de studerar texten.

Skriptstället som han läste var detta: Liksom ett får som leds till slakt, liksom ett lamm som är tyst inför den som klipper det öppnade han inte sin mun. Genom förödmjukelsen blev hans dom upphävd. Vem kan räkna hans efterkommande, när hans liv nu upphöjs från jorden?

Filippos fick nu förkunna om de profetiska löftenas fullbordan i Jesus Kristus. Det var verkligen en Kristuscentrerad förkunnelse om vad Jesus Kristus gjort för oss människor när han gick lidandets och dödens väg för oss människor. Hur Jesus uppstått på den tredje dagen och öppnat en väg till full gemenskap med Gud för alla människor utan några som helst undantag. Det spelar ingen roll varifrån man kommer runt denna vår jord, om man är rik eller fattig, man eller kvinna. Alla har vi möjligheten att bli ett med Kristus.

När de färdades vägen fram kom de till ett ställe med vatten, och hovmannen sade: "Här finns vatten. Är det något som hindrar att jag blir döpt?" Han lät

stanna vagnen, och båda två, Filippos och hovmannen, steg ner i vattnet, och Filippos döpte honom.

Det är en gripande berättelse om hur hovmannen fick ta emot dopets gåva att bli inlemmad i Guds världsvida familj. Det fanns inga hinder. Jesus har rivit skiljemuren som skilde människan från Gud. Hos Jesus finns det inga hinder att ta emot en människa i det heliga dopet. När lärjungarna ville hindra barnen från att komma till Jesus, så säger han: *Låt barnen komma till mig och hindra dem inte.*

Platsen var dopet äger rum saknar helt betydelse, det som gör ett dop till ett dop är att det sker i vatten, som det synliga medlet och att det görs i Faderns och Sonens och den helige Andens namn. Där i dopet får vi människor livets största gåva att få bli ett Guds barn, att få bli inlemmad i Guds världsvida familj.

Dopet har sin giltighet i all evighet, för människa har blivit tecknad med Guds eviga sigill.

När de hade stigit upp ur vattnet ryckte Herrens ande bort Filippos, och hovmannen såg honom inte mer; han fortsatte sin resa, fylld av glädje.

Nu hade Filippos utfört sitt uppdrag. Anden rycker bort honom från hovmannen.

När hovmannen far vidare fram så gör han det i glädje. När vi tänker tillbaka på att vi är döpta så får vi också göra det med glädje och sjunga *Glad jag städse vill bekänna, jag är döpt i Jesu namn*